

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.134/2023/5.
A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Hajas Barnabás előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Dr. Patyi András bíró
A felperes: felperes1
(cím1.)
A felperes képviselője: Dr. Horváth Erika pártfogó ügyvéd
(cím2.)
Az alperes: Baranya Vármegyei Kormányhivatal Pécsi Járási Hivatal
(cím3.)
Az alperes képviselője: Dr. Livják-Rozoga Veronika kamarai jogtanácsos
A per tárgya: aktív korúak ellátása, foglalkoztatást helyettesítő támogatási ellátás tárgyában hozott, BA-04/HAT/00067-6/2022. számú közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes (11. sorszám alatt)
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Pécsi Törvényszék 9.K.700.939/2022/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 9.K.700.939/2022/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.
A Kúria kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. július 19. napján előterjesztett kérelmében aktív korúak ellátása (foglalkoztatást helyettesítő támogatás) megállapítását kérte az alperestől. Kérelméhez csatolta a vagyonyilatkozatát, a pénzforgalmi szolgáltatóknál kezelt összegekről szóló nyilatkozatát, valamint az álláskeresői ellátás megszüntetéséről szóló igazolást.

[2] Az alperes a 2022. augusztus 17. napján kelt, BA-04/HAT/00067-6/2022. számú határozatával a felperes kérelmét a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.) 4. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a 33. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak alapján elutasította azért, mert megállapította, hogy a felperes holtig tartó haszonélvezeti joggal rendelkezik egy olyan ingatlanon, amelyben nem életvitelszerűen lakik, és e vagyoni jogának értéke 3.600.000,-Ft, amely meghaladta a Szocvtv. 4. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt jogosultsági határ összegét (855.000,-Ft).

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetlevelében az alperesi határozat felülvizsgálatát kérte. Állította, hogy a perbeli ingatlant 2019. évben a fia nevére átíratva, azon haszonélvezeti joga nem állt fenn.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy az ingatlan-nyilvántartás adataiból megállapítható, hogy a felperesnek az adott ingatlanon fennállt/áll holtig tartó haszonélvezeti joga.

[5] Az elsőfokú bíróság 3. számú végzése alapján a felperes keresetét megváltoztatta és elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását, és annak megállapítását kérte, hogy felperest az aktív korúak járadéka a kérelmében megjelölt időponttól, illetve annak benyújtásától számítva megilleti. Másodlagosan az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárásra utasítását kérte. Előkészítő iratában kifejtette, hogy az alperes nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének, továbbá tévesen alkalmazta a Szocvtv. 4. § (1) bekezdésének b) pontját. Kifejtette, hogy a perbeli ingatlanon holtig tartó haszonélvezeti joga áll fenn egyéb érdekeltnek, mely időben megelőzi az övét, ezért nem tudja hasznosítani az ingatlant, amíg egyéb érdekelt életben van. Előadta, hogy sorrendben egymást követő haszonélvezeti jogok esetében a korábban szerzett haszonélvezeti jog megszűnését követően éled fel a másik haszonélvezeti jog, ezért esetében az Szocvtv. 4. § (1) bekezdésének b) pontjában foglalt hasznosíthatóság nem áll fenn. Másodlagosan rámutatott arra, hogy az alperes a haszonélvezeti jog értékét helytelenül állapította meg.

[6] Az alperes előkészítő iratában arra hivatkozott, hogy lehetséges a felperes haszonélvezeti jogának értékesítése, illetve annak megváltása, ezért az hasznosítható vagyoni értékű jognak minősül. Azt is kifejtette, hogy ha a haszonélvezeti jog értékének megállapításakor az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 72. § (4) bekezdésének c) pontját alkalmazta volna, a vagyoni értékű jog értéke akkor is meghaladta volna a jogosultsági határ összegét.

Az elsőfokú felülvizsgálni kért jogerős határozat

[7] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[8] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy egyéb érdekelt haszonélvezeti joga időbelisége alapján megelőzi a felperes haszonélvezeti jogát. Az alperes sem vitatta, hogy a perbeli ingatlanban életvitelszerűen egyéb érdekelt él, aki haszonélvezeti jogát az eljárás megindulásakor gyakorolta, és azóta is gyakorolja.

[9] A jogerős ítélet szerint az Szocvtv. 4. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti hasznosíthatóság vizsgálatakor nem mellőzhető annak értékelése, hogy a felperes a perbeli

ingatlanon fennálló vagyoni értékű jogot ténylegesen nem tudta hasznosítani, mert a hasznélvezeti jog részjogosultságaival ténylegesen egyéb érdekeltől hasznélvező élt, így a vagyoni értékű jog nem minősült hasznosítható jognak, ezért azt az alperes a kérelem elbírálásakor nem vehette volna figyelembe.

[10] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon hivatkozását, miszerint a felperes vagyoni értékű jogának értékesítésével, illetve megváltásával az hasznosítható lenne, mert a hasznélvezeti jog személyhez kötődő jogosultságként önmagában nem forgalomképes.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[11] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új határozat meghozatalára kötelezését kérte.

[12] Álláspontja szerint a jogerős ítélet azért jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel a Szocvtv. rendelkezéseire. Arra hivatkozott, hogy a Szocvtv. 4. § (1) bekezdés b) pontja a vagyon fogalmába sorolja a vagyoni értékű jogot, azonban a hasznosíthatóság fogalmát a jogszabály rendelkezései között nem határozza meg.

[13] Kifejtette, hogy az ingatlan-nyilvántartás szerint a perbeli ingatlant elidegenítési és terhelési tilalom nem terheli, ezért az hasznosítható. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) nem zárja ki, hogy az ingatlan hasznélvezeti joggal terhelten, vagy annak megváltásával adásvétel tárgya legyen. Rámutatott, hogy a felperes „nyugvó” hasznélvezeti joga – mint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jog – fennáll.

[14] Álláspontja szerint az Szocvtv.-hez fűzött indokolásból levezethető, hogy az Szocvtv. a vagyoni értékű jogot csak akkor nem tekinti vagyonnak, ha annak hasznosítása esetén a vagyonnal rendelkező megélhetése kerülne veszélybe.

[15] Kifejtette, hogy a hasznélvezeti jog vagyoni értékkel bíró jog, amely olyan ingatlanon áll fenn, aminek hasznosíthatóságát elidegenítési és terhelési tilalom nem korlátozza. A felperest megillető hasznélvezeti jog fennállásának tényét és hasznosíthatóságát továbbá az sem korlátozza, hogy egyéb érdekeltől hasznélvezeti jogára tekintettel azt nem gyakorolja, ezért az a Szocvtv. szerint vagyonnak minősül, amelynek hasznosíthatóságát nem korlátozza objektív tény, és azzal a megélhetése sem kerülne veszélybe, mert nem az ingatlanban él.

[16] Álláspontja szerint a hasznosíthatóság vizsgálata – törvényi szempontok hiányában – nem terjedhet túl az objektív hasznosíthatóság vizsgálatán. Arra is hivatkozott, hogy ha vizsgálná a vagyoni értékű jogok tényleges hasznosíthatóságát, túlterjeszkedne a jogszabályi kereteken.

[17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, továbbá perköltséget igényelt.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a megfelelő jogszabályhelyeket hívta fel, és helyes indokolással jutott arra a döntésre, hogy a felperes hasznélvezeti joga nem minősül a Szocvtv. 4. § (1) bekezdésének b) pontja szerint hasznosítható vagyonnak, ezért a perbeli ellátásra vonatkozó kérelem elbírálásakor azt figyelembe venni nem lehet. Azt is kifejtette, hogy az Szocvtv. eltérő rendelkezése hiányában az elsőfokú bíróság helyesen indult ki az általa idézett Ptk. hasznélvezeti jogra vonatkozó rendelkezéseiből.

[19] Rámutatott, hogy a hasznosíthatóság vizsgálata során nem méltányossági jogkörben kellett az alperesnek eljárnia, és nem a hasznosíthatóság egyedi vizsgálatáról van szó, hanem arról, hogy a perbeli helyzetben a jogszabályi keretek között van-e a hasznélvezőnek objektív lehetősége a hasznélvezet tárgyának a hasznosítására. Véleménye szerint egyértelműen nincs lehetősége erre.

[20] Kifejtette, hogy a felperes haszonélvezeti jogát időben, egyéb érdekeltől haszonélvezőt követően szerezte, de az alapítására vonatkozó szerződés is kifejezetten utalt arra, hogy a felperes haszonélvezeti joga kizárólag egyéb érdekeltől haszonélvezetét követheti.

[21] Hivatkozott a BH2012. 261. számon is ismert kúriai ítéletre (Kúria Pfv. 21.372/2011/4.), amely szerint abban az esetben, ha egy dolgon (ingatlanon) vagy annak meghatározott hányadán több személy egymást követően szerez haszonélvezeti jogot, a haszonélvezők a jogszerzésük sorrendjében egymás után lesznek jogosultak a haszonélvezet tartalmát kitevő jogok gyakorlására. A dolog (vagy annak egy része) tulajdonjogát utóbb újabb haszonélvezeti joggal terheltlen megszerzők tulajdonosi jogosítványainak gyakorlása az elsőként haszonélvezeti jogot szerző fél rendelkezésének függvénye.

[22] Álláspontja szerint a Szocvt. 4 § (1) bekezdés b) pontja a hasznosítható vagyoni értékű jogot tekinti vagyonnak, ebből pedig az következik, hogy az alperes – a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben – a vagyoni értékű jog fennállásának, és forgalmi értékének vizsgálatán túl, annak objektív hasznosíthatóságát is vizsgálni köteles. Kifejtette, hogy a megelőző haszonélvezet fennállása, és annak jogosult általi gyakorlása a jogszabályok rendelkezéseire tekintettel objektíve teszi lehetetlenné a hasznosíthatóságot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

[24] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[25] A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[26] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, helytálló jogi következtetésekre jutott, amelyeket indokolásában teljeskörűen bemutatott. A jogerős ítélettel a felülvizsgálati bíróság is egyetértett, az ott kifejtettek megismétlését szükségtelennek tartotta. Az alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki:

[27] A jelen per középpontjában a vagyon Szocvt. 4. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott fogalma áll. Vagyis a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes perbeli ingatlanon fennálló haszonélvezeti joga a Szocvt. értelmében vagyonnak minősül-e.

[28] A Szocvt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja maga határozza meg azt, hogy alkalmazása során mit kell vagyonnak tekinteni: eszerint „vagyon: ha e törvény másként nem rendelkezik, az a hasznosítható ingatlan, jármű, vagyoni értékű jog, továbbá pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt – jövedelemként figyelembe nem vett – összeg [...]”. E rendelkezés első fordulata nyelvtani értelmezése alapján megállapítható, hogy a Szocvt. alkalmazása során a vagyon fogalmi eleme a hasznosíthatóság. Ennek megfelelően nem bármely ingatlan, jármű vagy vagyoni értékű jog tartozik a fogalomba, hanem csak az, amely hasznosítható.

[29] A hasznosíthatóság nem követeli meg azt, hogy az adott vagyontárgyat a tulajdonosa, a vagyoni értékű jogot jogosultja ténylegesen hasznosítsa is. A hasznosíthatóság azt jelenti, hogy az adott vagyontárgy, illetve vagyoni jog hasznosításának nincs objektív, a jogosulttól független akadálya. Vagyis akkor tekinthető egy vagyontárgy, vagy vagyoni jog a Szocvt. 4. § (1) bekezdés b) pontja szerint vagyonnak, ha annak hasznosítása legalább részben a jogosult döntésétől függ.

[30] Amint arra az elsőfokú bíróság rámutatott, a felek között nem volt vitatott sem az, hogy a perbeli ingatlanon a felperesen kívül egyéb érdekelt is haszonélvezeti joggal rendelkezik, és az sem, hogy egyéb érdekelt holtig tartó haszonélvezeti jogát 1994. szeptember 28. napján, felperes haszonélvezeti jogát pedig 2019. március 19. napján jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba. Az ajándékozási szerződés 6. pontja szerint a felperes perben nem álló fia mint megajándékozott feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulását adta ahhoz, hogy az ő tulajdonjogának bejegyzésével együtt ajándékba adó felperes javára és nevére holtig tartó haszonélvezet kerüljön bejegyzésre egyéb érdekelt holtig tartó haszonélvezeti jogát követően. Vagyis a felperes haszonélvezeti jogát megalapozó szerződés kifejezetten arról rendelkezett, hogy a felperes haszonélvezeti joga a már fennálló haszonélvezeti jogot követő vagyoni értékű jog. Mindezek alapján jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy egyéb érdekelt haszonélvezeti joga megelőzi felperes haszonélvezeti jogát.

[31] A jogerős ítélet a Ptk. 5:152. § (5) bekezdésének értelmezésével állapította meg, hogy a felperes az ingatlanon fennálló vagyoni értékű jogát a kérelem benyújtásakor ténylegesen nem tudta hasznosítani.

[32] Amint arra a Kúria Pfv. 21.372/2011/4. számú ítéletében elvi éllel – még a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 157. §-ának értelmezésével kapcsolatban – rámutatott, érvényesül a „Qui prior tempore, potior iure” (Aki első az időben, az első a jogban) jogelv is, aminek reá nézve az a következménye, hogy a haszonélvezetet mintegy „alvó jogot” szerzte meg. Az tehát számára csak akkor nyílik meg, ha az időben előtte jogot szerzett haszonélvezeti joga a törvényben meghatározott okból megszűnik. A Kúria Pfv. 21.372/2011/4. számú ítéletében a Kúria helyesnek tartotta azt a jogértelmezést, mely szerint az „egymást követő haszonélvezők” esetében a haszonélvezők sorrendben egymás után lesznek jogosultak a haszonélvezet tartalmát kitevő jogok gyakorlására.

[33] A Kúria Pfv.II.20.016/2020/6. számú ítéletében kifejtette, hogy a haszonélvezeti jog személyhez kötött, korlátolt dologi jog, amelynek jogosultja a más tulajdonában lévő dolgot rendeltetésének megfelelően birtokolhatja, használhatja, hasznosíthatja és hasznait szedheti. A haszonélvezet abszolút szerkezetű jog: a haszonélvezővel szemben mindenki mást negatív kötelezettség terhel, tartózkodnia kell attól, hogy a haszonélvezet tárgyára olyan behatást gyakoroljon, amely a haszonélvezetből folyó jogok gyakorlását akadályozza vagy veszélyezteti. Ez a negatív kötelezettség terheli magát a tulajdonost is, köteles tőni, hogy a haszonélvező az ő dolgán gyakorolja a jogot. A haszonélvezeti jogok konkurálása esetén az vizsgálendő, hogy haszonélvezők az őket megillető jogot egy időben egymás mellett vagy sorrendben egymás után gyakorolják-e. Ebben az ítéletében azt is rögzítette, hogy törvényi tilalom hiányában nincs jogi akadálya annak, hogy a tulajdonos a már fennálló haszonélvezeti jog mellett ugyanarra az ingatlanra akár ugyanolyan terjedelemben újabb haszonélvezeti jogot alapítson. Ez azonban a korábbi jog terjedelmét – eltérő megállapodás hiányában – nem korlátozza, mivel az abszolút szerkezetű dologi jog mindenki mással, így az utóbb alapított haszonélvezeti jog jogosultjával szemben is megilleti a már bejegyzett haszonélvezőt. {Pfv.II.20.016/2020/6. ítélet [40]-[42] bekezdések.}

[34] A Kúria nem lát okot arra, hogy a fenti, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozataitól jogkérdésben eltérjen, azt továbbra is irányadónak tartja. Az eltérésre egyébként csak a jelen eljárás felfüggesztése mellett előzetes döntéshozatali indítvány előterjesztése útján kezdeményezett jogegységi eljárás eredményeként nyílhatna lehetőség [a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése], a Kúria azonban az eljárás felfüggesztését és az ilyen indítvány előterjesztését arra tekintettel nem látta indokoltnak, hogy a hivatkozott döntésekbe foglalt jogértelmezéssel egyetért.

[35] Miután a fentiek értelmében amíg egyéb érdekelt1 haszonélvezeti joga fennáll a felperes haszonélvezeti jogát mindaddig nem gyakorolhatja, ezért a jogerős ítélet helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az nem tekinthető hasznosítható vagyonnak.

[36] Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016- évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-a szerinti a jogszerűség elvével kapcsolatban arra, hogy a hasznosíthatóság vizsgálata – törvényi mérlegelési szempontok hiányában az objektív hasznosíthatóság vizsgálatán nem terjedhet túl.

[37] Ez az alperesi hivatkozás helyes, azonban szemben az alperes által kifejtettekkel, a jogerős ítéletből sem következne az, hogy a szociális ügyekben eljáró hatóságnak a kérelmező vagyona hasznosításának mikéntjéről kellene állást foglalnia. A korábban kifejtettek szerint a Szocvtv. 4. § (1) bekezdés b) pontja nem általában a vagyoni jogot tekinti vagyonnak, hanem a hasznosítható vagyoni jogot. Ebből pedig kényszerítően következik, hogy a hatóságnak a tényállás tisztázása során nem elegendő arról meggyőződnie, hogy az ügyfél vagyoni jog jogosultja-e, hanem azt is tisztáznia kell, hogy az adott vagyoni jog hasznosítható-e. Ennek körében azt kell megvizsgálnia, hogy van-e olyan objektív, a vagyoni jog jogosultjától független körülmény, amely a hasznosítást kizárja.

[38] Az Ákr. 2. § (2) bekezdés a) pontja a jogszerűség alapelve részeként tételezi a szakszerűség követelményét. A szakszerűség követelménye magában foglalja azt a megdönthetetlen vélelmet, hogy a hatóság ismeri a jogot, vagyis a jogszabályokat és a kialakult gyakorlatot.

[39] Az Ákr. 1. §-a alapvető rendelkezésével az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkének felhívásával a megfelelő ügyintézéshez való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését biztosítja. A megfelelő ügyintézéshez való jogból több jogalkalmazói követelmény fakad, amelyek közül a Kúria a teljesség igénye nélkül a tényszerűség elvére (és e körben a bizonyítandó tény kiválasztására), a tényállástisztázási kötelezettségre (ideértve annak teljességét is), a bizonyítás tisztességére és általában az önkényesség tilalmára utal.

[40] A közigazgatási (hatósági) eljárások során a tényállást a hatóság hivatalból tisztázza, vagyis őt terheli annak tisztázási kötelezettsége. Ez az Ákr. 3. §-ában a hatóságot terhelő alapvető rendelkezésként, az Ákr. egészét átható módon jelenik meg, amikor kimondja, hogy a hatóság hivatalból állapítja meg a tényállást. E kötelezettség nem parttalan, kizárólag az ügy szempontjából releváns tényállási elemek tisztázására terjed ki. Azok tekintetében azonban az Ákr. 3. §-a alapján a hatóságot kötelezettség terheli.

[41] E rendelkezés feltételezi a bizonyítandó tények azonosítását. A hatóságnak a rá és eljárására irányadó anyagi- és eljárásjogi előírások – leegyszerűsítve törvényi tényállás – alapján első lépésként meg kell határoznia a tényállás szempontjából lényeges elemeket. Ezen releváns tényállási elemek azonosítása nem jelenthet szemezgetést azok közül, nem lehet önkényes, hanem valamennyi, a törvényi tényállásból fakadó bizonyítandó tényre ki kell, hogy terjedjen, de ne terjedjen ki olyan tényekre és körülményekre, amelyek nem bírnak relevanciával. A perbeli ügyben – a perrel nem érintettek mellett – releváns volt nem csak a felperes haszonélvezeti jogának fennállta, de az is, hogy az objektíve hasznosítható-e. Figyelemmel arra, hogy a Szocvtv. 4. § (1) bekezdése a hasznosítható (ingatlant, járművet és) vagyoni jogot tekinti vagyonnak, a hatóság nem mellőzheti annak vizsgálatát, hogy az adott vagyontárgy hasznosítható-e. Ennek elmulasztása esetén a hatóság megsérti az Ákr. 3. §-át.

[42] A hatóság határozatában pedig – az Ákr. 81. § (1) bekezdésének előírására figyelemmel – a megállapított tényállással és a bizonyítékokra is kiterjedő indokolási kötelezettségének eleget téve erről számot is kell adnia.

[43] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sérti, ezért azt a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[44] *A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény alkalmazása során a vagyon fogalmi eleme a hasznosíthatóság. Ennek megfelelően nem bármely ingatlan, jármű vagy vagyoni értékű jog tartozik a fogalomba, hanem csak az, amely hasznosítható.*

[45] *A hasznosíthatóság azt jelenti, hogy az adott vagyontárgy, illetve vagyoni jog hasznosításának nincs objektív, a jogosulttól független akadálya.*

Záró rész

[46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el, mert a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a Kúria sem tartotta szükségesnek az ügyben.

[47] A Kúria a felperes részére járó elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapította meg és annak megfizetésére az alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése, (5) bekezdése, 82. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[48] A pervesztesnek minősülő alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességet élvez, erre tekintettel a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 106. § (6) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság előtt felmerült kereseti és a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

[49] A Kúria ítéletével szemben a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. május 23.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás s.k.
előadó bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Kss Árpád Lajos s.k.
bíró

Dr. Patyi András s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő